

точці меншинні комітети більше покористувалися правом, яке їм прислугує; передовсім слід збільшити довіру жалібників до процедури. Було би бажаним публікувати як мога найчастіше рішення комітетів. З 61 випадків тільки 11 узагальнює публікації. Слід піднести число випадків публікації. Заінтересовані уряди часто вагаються дати згоду на публікацію, але вона не була би протилежна інтересам, бо вона збільшила довіру меншин до урядів.

Бесідник заявив вкінці, що прикладання меншинної процедури повинно виконуватися в ліберальному дусі. Треба ще часу, щоб система охорони працювала без тертя, та Союз Народів повинен адіснювати своє завдання охорони „святих прав меншин“.

Князь Ілія (Румунія) іменем Румунії, Польщі, Греції, Чехословаччини й Югославії повторює щорічно заяву, що уряди цих держав не згодяться на поширення постанов процедури поза межі меншинних договорів.

Гр. Антоні (Угорщина) в короткій промові прилучується до уваг п. Курціуса.

Живіший тон у дебату внесла тільки коротка та ядерна промова п. *Toriena*, делегата Канади, французького походження. Він з великим натиском пригадає албанам, що питання охорони національних меншин не виключно європейське питання. В Канаді живе велика кількість горожан європейського походження, дуже гарячо привязаних до своїх старих, колишніх батьківщин; вони уважно стежать за долею своїх земляків в Європі та пристрасно відкидаються на несприятливі в старому краю. Так минулого року великі частини канадської людності до глибини були потрясені звістками про відомі події в одній

європейській державі; цілоденна дебата в канадському парламенті і широка протестаційна акція були наглядним доказом цього потрясення, яке й канадський уряд живо відчув. Канадський уряд далі стоїть на становищі, занятому канадською делегацією на попередніх сесіях. Зосібна думає канадський уряд, що поважні поліпшення повинні доповнити дотеперішню меншинну процедуру. Справедливість, кажуть, сліпа, однак з того не виходить, щоб вона мусіла бути таємна. Заведення тривкої комісії для меншинних справ була би великим поступом.

Льорд *Сесілл* (Англія) заявляє, що він вповні поділяє заяви п. Гендерсона в меншинному питанні, але нині ще не час розглядати справу до дна. Він приймає до відома ідеї п. Курціуса і вірить, що поліпшення мусить прийти.

Після короткої заяви п. Печа (Франція) довшу промову виголосив п. *Гуртадо* (катальонець, член єспанської делегації). Він є за поправку процедури, зосібна за збільшенням прилучності в меншинних справах. Як катальонець, заявляє, що — всупереч розвісаним легендам про катальонський сепаратизм — сама участь катальонця в єспанській делегації дає свідчення гатальонсько-єспанській єдності.

Закінчуючи засідання, п. *Мотта* констатує, що нема ніякої конкретної пропозиції з ніякого боку. Щодо порад і заваг, висловлених у дебати, то вони увійдуть у реферат, який буде від комісії пропозицій загальному зборові. На референта вибраний п. Ірйо-Коскінен (фініландець).

Так закінчилася дебата над охороною меншин, від якої дехто — навіть серед учасників — був надіявся чогось живішого і конкретнішого.

С. З.

Захитання англійської валюти.

В понеділок, 20. ц. м. потрясла цілим світом нова сенсація, яка має ту трагічну сторінку, що її наслідки щойно вперед і що ці наслідки мають найсиріший і найбрутальніший характер: бють по кишені буквально цілого сучасного світа, який належить до капіталістичного устрою сучасної економіки. Захиталася найтривкіша валюта, яку цілий ряд держав приймає навіть — замість золота — за підставу власної монетарної системи! У фінансові труднощі попав ще вчорашній банкір світа, наймогутніша держава, якої господарські й політичні впливи обнімають обидві півкулі глобу та були рішачими для екзистенції мільйонів.

Цією вісткою, яка електризувала весь фінансово-політичний світ, був короткий комунікат про постанову англійського уряду стримати від півночі 20. ц. м. виміну англійського фунта на золото. Іншими словами — англійська валюта перестав опиратися на золоті, якого не достачає на покриття, означене в законі з 1922 року, в якому встановлено захитаний нині „паритет“. Рішення англійського уряду, що правда, не торкається зобов'язань держави, ані Англійського Банку, які є донині платні в золоті або закордонних дебізах. Підкреслюють теж, що це рішення тимчасове й триватиме щонайвище пів року. Англійські банки

надалі відчинені й усі грошові операції ведуться далі. Але офіційної заборони відпливові з Англії дальшого запасу золота — себто зрівноваженої досі з золотом англійської валюти — тої заборони цілком досить, щоб викликати паніку на всіх біржах світа. Здаючи собі з цього справу — лондонську біржу аж до відклику зачинено, а слідком за нею зачинено біржу в цілій Німеччині, Швейцарії, Франції, Бельгії, Голландії, в скандинавських краях, Австрії, Індії, Південній Африці...

Безпосередньою причиною цього краху було таке саме загальне й масове відкликування банкових вкладів з Англії, як це мало місце в Німеччині. В липні, серпні й вересні відкликано з англійських банків ок. 200 мільйонів фунтів (близько мільярд доларів). Величезні втрати, які зазнала лондонська біржа в трьох останніх днях мин. тижня наслідком упадку вартісних паперів і звістка про вичерпання недавнього французько-американського кредиту 80 міль. фунтів (величезна сума чверть мільярда доларів) спонукали уряд і парламент до негайних і рішучих заходів. Входить тут безумовно в гру так само психологічні мотиви, на які величезний вплив мали події в англійській маринарці. Очевидно, що одною із безпосередніх причин ан-

глійського краху є теж планова акція порожнього Англії закордонного фінансово-політичного світа: систематичний викуп золота в Англії агентами Французького Банку викладав ясно на послідовне змагання загнати Англію в ситуацію, в якій Англія мусіла б упокоритися та отверто просити помічі французького банкіра.

Це зосереджування двох третів всього світового запасу золота у Франції і З'єдинених Державах Америки, з чого знову таки одна третина спочиває цілком мертво в пивницях банків, мусіло захитати монетарну систему, оперту на золоті. Нині, коли факт став уже фактом, перелаялися чинники, які самі цей стан приготували. Яскравим показником цього є телеграфічні записки, вистосовані през. Гувером до франц. прем'єра Лявалля — приймати мершія на конференцію. Виринув знову плян міжнародної мораторії. На фінансовій комісії Ліги Націй вислухано пояснення англійського представника серед настрою великого схвалення. Появилася навіть звістка, що між емісійними державними банками навязано переписку про чимшвидше скликання міжнародної конференції усіх емісійних банків, на якій — хто зна, чи не прийдеється відмовитися від золота, як підкладу до емісії валюти. Ясно, що таке рішення рівнялось би революції у цілій нинішній господарській системі.

Які будуть політичні наслідки цієї події — ще трудно передбачити. Покищо безумовно потерпів політичний престиж Англії. Дехто радий би взагалі адеградувати ІІ а ІІ дотеперішньої позиції великодержавної потуги. Колиж однак візьмемо під увагу, що англійські події слідком за німецькими таки примушують весь світ натискати на нинішніх фінансових диктаторів — Францію й Америку — та зрев'ювати передовсім цілу проблему воєнних довгів і репарацій і з гасла „господарської співпраці“ не робити далі паравану для визиску одних задля наживи других, — то в міжнародному і господарському й політичному житті може прийти загальна полехна: гріш перестане диктувати політичні вимоги.

3 церковних справ.

„Українська православна церква в Америці“.

Група українських гр.-кат. священників, котра відорвалася від еп. Богачевського, на конгресі в Аллентауні утворила була „Американсько-українську греко-католицьку церкву“, незалежну від Риму. Її адміністратором став о. Йосиф Пелехович. Очевидно була це дивоглядна „греко-католицька церква“, тимчасова, ще без усталеної формації. Стояло отверте питання, до кого вона прилучиться: чи знайде поворотний шлях до Риму, чи пристане до української автокефальної церкви, чи до канонічної православної, чи взагалі розвіється без сліду? Минулого року пристав до тієї групи о. д-р Йосиф Жук, бувший ректор дух. семинарії у Львові, пізніше Апост. Адміністратор у Боснії. Його вибрано адміністратором, а він повів ту нову церковну групу шляхом до канонічного православ'я. За його старанням царгородський па-

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 24. ВЕРЕСНЯ 1931.

ЯР. МАНДЮКОВА

3)

Слідами козацької слави.

Приготування до їзди в Берестечко. — Здовж дальної російської границі. — Спочинок у ліску. — Оповідання дядька про берестейський бій.

Нечаяно на закруті вулиці показується широка стая у розвіяному порохівнику й у нас починають надією тьохкати серця: ануж!

Вже здалека кричить він: Є, є і ми вирушаємо в похід. Показуються зелені бані православної церкви і дзвіниці серед китиць буйної зелені, а за ним зелена хатка. Входимо на подвір'я.

Віз справді стоїть по середині, але ще так, як його сотворено. Вправді виходить дядько з рижими вусами і обіщоє поладнати все, як стій, але минає година за годиною, впливаємо за той час чай з правдивого російського самовара, а він все ще не готовий. Показується, що дядько українець, але всі домашні закидують російські слова.

В сімей годині з бідою ми рушили з місця, незвичайно вдоволені, після чаю. Дядько ідавсь нам говірливий, з приємною усмішкою, розказував нам про домашні відносини, про переслідування українських життєвих полявів, ламання всіх установ.

— Добре підкидує вас на шосі, правда? Але ще трохи і стане краще на піску.

І дійсно, їзда піском нам зразу дуже подобалася. Ідемо собі наче на перині, нога за ногою, білий пісочок пересувається поміж сприхи коліс і наче щось шепоче. Та далі нам акучилося, одноманітна їзда серед моря піску й багна торфовиків не видалася чинись надто замінним. Колиж до того всього почало припікати літнє сонце, жарті між товариством почали втихати, почувалися вигуки невдоволення:

— Аж то сідла зробив, но! Солома вилазить з під коців і гризе, де треба й не треба, брр!

— Але ви тлумитеся, наче курка на гнізді.

— Ах, то пече, пече, гірше, як у жива.

Ідемо давньою російською границею:

— Ось цєю дорогою ходили русські салдати, їх тут багато було, границі добре пильнували, що вйорству був кінний салдат. Через ті багна годі було дістатися, але дати було салдатові рубль від душі. — пропустив, чому ні. Гого! Скільки їх тут пройшло! Тож то був рух, в Радимиліві було кілька полків війська.

Коні важко сопуть і що хвилини пристають. Говірливий дядько втихає і втирає з лоба піт, товариство скидає потрохи верхню гардеробу, пані визуваються і благають дядька трохи пристанути. На щастя, приходить лісок і всі вилазимо з візка. Панове розкладають свої порохівники й ми присідаємо на мураві та трохи простигаємо потомлені кости. Та як усе гарне скоро минає, так і наш спочинок минає: наче сон, а прийшла знову їзда серед спеки й кучахи.

Вправді дядько потішає: ще тільки п'ятнадцять вйорств, на його думку не багато, а нам аж мурашки проходять поза шкіру.

Краєвид поза лісом дещо краще, починаються багна з безмежними ставками та комишами. На ставках колишуться чудні білі нунуфарі й бродять стада болотяної птиці.

На обрії далекої рівнини біліє щось, виписується золотом і дядько прокидається:

— Ось там, бачите? Церква на козацьких могилах. Берестечко звідси 5 км., в ньому нічого замінного нема; тих славіні ярмарки на кожухи й чоботи. На тіх полях під містечком тому двіста вісімдесят літ був великий бій. Ось тут стояли поляки, а над річкою Пляшівкою козаки, які там окопалися табором і боронилися перед тричі сильнішим ворогом. Непроходима багна захищали із одної сторони, а на три сторони мусіли відбиватися. Богу й анів нічого військо крізь греблю, зроблену з кожухів і возів, а інші залишилися в таборі, щоб захищати відворот. У таборі було крім козаків багато людей-селян, і коли поляки добули табор, вирізали всіх без пощади. Триста останніх козаків переправилися на острівцець і билися до останньої каплі крові. Не хотіли королівської ласки, казали, що краща їм смерть, як та ласка. От козаки, от юнаки! Всі вони до одного полягли тут, а коли останній залишився, відбивався на човні косою пів дня, бо кулі його не чіплялися (харцизякою прозвали). Так два полки перемігали!...

(Продовження буде.)

ЖАДАЙТЕ
французських паперців
ДО КУРЕННЯ. **JOB**
10-11

Закарпаття.

Вибори до громадських рад.

Чл. уряд розписав вибори до громадських рад у цілій республіці, отже й на Закарпатті, на день 27. ц. м. В противенстві до Галичини, де виборні голосують до гром. рад колами, в ЧСР відбувається голосування при помочі лист, так, що найменша група населення не потребує боятися майоризації, бо має змогу вибрати своїх власних представників до ради. В Ужгороді оголошено до цих виборів ні менше чі більше, тільки 20 лист (таксамо, як у Празі), при чому число 1. мають нар. соціалісти, ч. 3. комуністи, ч. 11. соц. демократи, ч. 13. християнсько-народна партія (лісту ведуть д-р М. Брашайко і В. Желтвай), ч. 15. „союз русских партия“, ч. 17. аграрна партія. Із 487 сіл на Закарпатті вибирає при цих виборах нову громадську раду 344 (70 проц.) сіл.

З діяльності т-ва „Січ“ в Ясіно.

Як відомо, руханково-пожежні товариства під назвою „Січ“ існують нині тільки в осередках нашої еміграції та на Закарпатті. Саме 23. VIII. ц. р. відбулися загальні збори т-ва „Січ“ у великій гуцульській місцевості Ясіно, що межує з Галичиною (лежить напроти Ворохти). З допису про ці збори в ужгородській „Свободі“ виходить, що діяльність т-ва в останньому часі була дуже широка. Ясінька „Січ“ згуртувала під своїм прапором 116 членів (у тому 28 дівчат), утримує власну домівку, закупила деякі річі до однострою і т. д., а сходи в домі т-ва відбуваються щодня. В неділі і свята сходяться до „Січі“ багато народу, бо там відбуваються відчити на різні освітні теми, а на подвір'ю вправи, впоряд та забави. В цьому році „Січ“ уладила кілька амат. вистав, кілька забав з танцями, академію і коляду. Брала також участь у народних святах в сусідніх селах та вислала делегатів на подібні свята і в дальші сторони. Не диво, що ясінька „Січ“ має з року на рік більше горячих прихильників, а одночасно, розуміється, також ворогів, які всякий протест проти народного гніту приписують членам т-ва. На зборах вибрано знову кошовим Д. Клепуща, який веде т-во вмілою й енергійною рукою вже кілька літ.

Археологічні дослідні на Закарпатті.

Державний Археологічний Інститут у Празі приступив цього року до систематичного обстеження доісторичних часів Підкарпатської Русі в порозумінні з Музеєм ім. Ладозького в Мукачеві та розпочав свої розкопки в Куштановицях, бережеської столиці. З кількох тілопальних могила добуто там багато кераміки та інших предметів з бронзи, заліза та скла, які датують це погребіння до молодшої гальштатської доби (VIII.—VI. ст. перед Хр.).

Обструкція. Лікарські слави посвідчують, що природна гірка вода „Franciszka Józefa“ діє без болю навіть при подразненні кишки.

В допомогу емігрантам.

У львівського вояводи д-ра Ружницького була 18. ц. м. делегація Союзу організацій опіки над емігрантами і засувавши йому завдання Союзу, що попри свою гуманитарну діяльність веде у Львові великий Еміграційний Дім, просила підтримки задля одержання субвенцій від самоврядних чинників і допомоги адміністраційної алади при творенні патронатів опіки над емігрантами. Еміграційні патронати мають подібно як Союз товариств у Львові об'єднувати в повітах представників усіх трьох народностей в акції допомагання емігрантам і реемігрантам та співділати з органами еміграційного уряду в нищенні всього роду еміграційних шкідників.

Крім того делегація, до якої належав також голова Т-ва Опіки над українськими емігрантами, дир. М. Язичківський, просила вояводу об'явити патронат над „Днем емігранта“, що має бути вшанований 18. жовтня ц. р. на терені трьох східно-галицьких воєвідств. В „Дні емігранта“ має бути переведена пропаганда з метою заінтересувати ширші кола громадянства акцією допомоги емігрантам і зібрати фонди шляхом публічної збірки на розбудову улаженнь Еміграційного Дому для емігрантів і безробітної інтелігенції. Воявода прирік свою допомогу і звіддав тогочасній Еміграційній Дімі, в якій працюють державні та суспільні установи, польські, українські та жидівські.

Ще про свято „Р. Ш.“ в Станиславові.

Оцінка лугових і сокольських вправ.

Після першої частини свята почалася полюдні друга: лугові і сокольські вправи.

Першу точку виконали Луги. До вправ стануло 29 луговиків, які виконали три вправи. Вправи зробили слабше враження через мале число вправляючих і слабе виконання. По тій одній луговій точці прийшли на чергу вправи соколів і соколів і сокольського доросту. До вправ вільноруч мушкетерів стануло 444 соколів. Вимащували вони п'ятьма кольорами, розставили до вправ і при супроводі музики виконали вільноруч: „мет диском“, „піднос тягару“, „стусан кулею“, „біг“ і „перетягання ливом“ укладу проф. С. Гайдучка. Сто соколів виконало вправи списами укладу проф. І. Боберського. Тридцять хлопців виконало вправи шабелями укладу проф. М. Тріля. Понад 200 соколів виконало вправи хоругвцями проф. І. Боберського і вправи вільноруч проф. С. Гайдучка. На закінчення дві чети руховиків будувало доволі ефектний вежі. Відтак усі вправляючі соколи й сокілки усталилися до перегляду, відспівали сокольський гимн „Соколи, Соколи“ й національний „Ще не вмерла Україна“.

Руханкова частина свята була дуже добре зорганізована й підготовлена. Підготовка кошту-

вала організаторів і руховиків багато трудів і смішно ставало, як чулося серед пидців розмови. „І багато провідників не було, а свято якось само відбулося у величчій порядку“. Є ще найкращі люди, які думають, що українці вже перенесли свою владу і що може у них щось само зобитися.

Щоби підготувати свято, мусів зі Львова виїхати Степан Коцюба, б. начальник „Сокола-Батька“. Три тижні працював він над приготуванням до свята, над виученням вправ, якими сам проводив. А треба зазначити, що були там люди, які для заспокоєння своїх пустих амбіцій йому в тій праці перешкоджали. І дивно стає, що в Станиславові, де так багато української академічної молоді, нема людини, яка потрапила б підготувати таке свято, тільки мусів ангажувати інструкторів зі Львова. Піднести треба працю й д-ра Борисевича, який справді дбав про те, щоби свято в порядку відбулося. Переповнили і місцеві постерунки поліції, які замикали дороги кінним відділам і бандеріям. На число присутніх вправляючих вплинув і стан погоди, який перешкодив прибути Соколам з дальших сіл Станиславщини.

Рк.

Чехословаччина не приймає студентів чужинців?

Союз жидівських студентських товариств повідомляє, що серед жидівського студентства, яке вибирається на студії до Чехословаччини, викликає велике негодування розпорядок чехословацького посольства у Варшаві, що здержує видавання віз для студентів, які розпочинають цього року свої студії в Чехословаччині.

Цей розпорядок, виданий 15. ц. м., був зако-

мунікований офіційно делегації Союзу жидівських студентських організацій, яка зазначила, що молодь, приготувана до виїзду за границю, потерпить через те великі втрати, бо в інших державах академічний рік вже починається.

Секретар посольства пояснив, що обмеження у видаванні віз студентам чужинцям є наслідком переповнення у вищих чеських школах.

Дайте моральну й матеріальну поміч тим, котрі впали жертвою найвишого громадянського обов'язку!

„Індіани“ на Радянській Україні.

Дивно це звучить для українця і може хтось подумати: „Чи після поселювання жидів на українських землях радянська влада приступила до нової колонізації?“ Ніяких справжніх індіан на Вел. Україні нема. „Вечерная Красная Газета“ (10. ц. м.) повідомляє, що „індіанами“ називають на Вел. Україні всіх тих, що відмовилися вступати в „колгоспи“. Цей самий часопис дає таку замітку: „Правда, що це племя вимирає, але всеж таки в деяких місцевостях представляє воно значну кількість населення і дуже вперто обороняє свої позиції“. Межи „індіанами“ і колгоспниками, мешканцями тої самої оселі йде отверта боротьба, яка проявляється в різних формах. В селах було досі прийнято, що знакоми втаїлися при зустрічі. Тепер „індіани“ перестали втаїтися з колгоспниками. „Індіани“ слідкують пильно за працею кол-

госпників і радіють з кожної невдачі. „Хазяїнчики“, — говорять „індіани“, — насяли буряків, в липні треба було сапати, заросли буряком, виполоти призабули!“ Перед жнивками „індіани“ пророчать злі збори і висмівають „хлібозаготовку“. — „Попереду бувало, — говорять „індіани“, — пожнуть, снопи постоять у копах, у стіжках, в зимі зерно підсохне, підкріпиться. А тут: не встигнуть зжати, зараз на полі молотять, сире зерно позсипають у мішки і відсилають до збірного осередка. Там воно зіпріє, проросте й ні нащо! А їм чого й треба: один „колгосп“ старається випередити другого з доставою зерна, щоби скоріше позбутися“. „Пережитки старенького села!“ — закінчує часопис, — „вони привикли до своїх садочків та пасік і не можуть помирися з новими вимогами життя“.

Японсько-китайська війна.

Бой між японськими і китайськими військами в Манджурії 21. ц. м. розгорілися наново, головню на залізничній лінії Мукден-Пекін і тривали до пізньої ночі. Японці обсадили цілу Манджурію і китайські війська відступають на Пекін. З іншого джерела повідомляють, що коло міста Кірін китайцям удалося оточити японське військо, яке потерпіло великі втрати. Тим-

часом японські військові кораблі привезли на китайське побережжя нові збройні сили.

Події в Манджурії спонукали китайський напкінський уряд звернутися до китайського уряду в Кантоні з закликом занехати гром. війну та об'єднати свої сили до спільної збройної акції проти Японії.

Мобілізація червоної армії на Сході.

Японсько-китайський конфлікт в Манджурії викликав у Москві сильне враження. З доручення Сталіна на Кремлі відбулося надзвичайне засідання центрального комітету комуністичної партії й політбюро, на якому народний військовий комісар Ворошилов, що повернувся з Далекого Сходу, засував ситуацію в Манджурії, спираючися також на звіти команданта східно-радянських військ Біліхера. Ситуація на радянсько-манджурському пограниччі є поважна і радянські інтереси, мовляв, загрожено. Ворошилов приказав оголосити поготівля армії й зміц-

нити границю. В неділю вечором вислано на границю 10 військових потягів, кавалерію, піхоту, танки й біля 100 літаків. Крім того наказано мобілізацію червоної армії на Далекому Сході. Якщо воєнні події будуть розвиватися далі й Японія захоче окупувати Манджурію, радянський уряд рішиться зайняти виразне становище.

Після конференції на Кремлі Каракан прийняв японського посла й заявив йому, що радянський уряд стоїть на становищі збереження незайманості границь Китаю.

Китай за інтервенцією Союзу Народів.

Представник Китаю зложив 20. ц. м. на руки секретаря Союзу Народів ноту, в якій зажадав внесення на Раду справи японсько-китайського конфлікту в Манджурії. Він покликався на арт. 11 пакту, який каже, що всяка війна або погро-

за війни, яка торкається одного члена Союзу, інтересує увесь Союз Народів і що він обов'язаний діяти про вдержання миру між народами. Генеральний секретар рішив скликати засідання Ради Союзу в найближчому часі.

[illegible]

ків блох. Хто має блохи хай готує їх на вивіз до Відня, остання ціна 10 нім. марок!

— З Українського Лікарського Т-ва. Дня 24. ч. м. відбудеться відчит д-ра І. Довбуша: „Про гематурію“ в домі товариства при вул. Гродзких ч. 4/III. Початок точно в год. 19.

— Найдешевшим джерелом закупа мужського білизни тепер фірма А. Віттельс, Львів, Рутівського 7. Ціна мужської сорочки, виконаної по найновішому крою з матеріалу першої якості разом із 2 коніраціями, тепер зод. 11.— На виставах фірми Віттельс є найкращі зразки матеріалів на білизну. — Фірма Віттельс просить оглядати матеріали без примусу купів.

Листування Редакції.

Вп. Пані Совачева, артистка Українського Театру, має у кооп. банку „Дністер“ грошову поспілку, за якою зволить туди зголоситися.

З судової салі.

ПІД ЗАКИДОМ ПІДПАЛУ.

Що тільки вчора закінчився один процес за минулорічні підпали, а сьогодні перед тою самою лавою суддів присяжних почалася нова розправа проти 8 молодих хлопців з Львівщини, а саме проти Ів. Мигула, гімна. абс. літ 20; Мик. Левицького, робітника л. 26.; Любом. Лампіки, абс. гімна. л. 21.; Дм. Пєпа, шевця, л. 27.; Мик. Кухти, колодійського помічника, л. 24.; Ів. Пале-ницького, рілляника л. 20.; Пав. Лахмана, л. 28.,

плюсара і вкінці проти Ол. Сокіла л. 19., студ. медицини.

Всі вони стали під замітом приналежності до УВО, а надто Ів. Мигулові закинув акт обвинувачення підпал стодоли зі сіном, власності фонд. Скарбка у Гряді вночі з 9. на 10. листопада 1929 р., а далі М. Левицькому, І. Лампіці і Д. Пєпові, що вони разом з Мигулом нічю з 30. на 31. серпня 1930, ділаючи в банді, підложили спільно під стирти пшениці Ос. Обертинського в Уднові самочинні запальники, які й спричинили їх пожежу.

Справники пожежі на фільварку у Гряді зараз не знайдено. Щойно 1930 р. на осн. анонімового листа, який вказував на Мигула, як на цього, який доконав підпалу у Гряді. Два даліші аноніми подавали до відома поліції у Дублянках про конспіративну нараду, що відбулася в саді обв. Левицького, де плановано даліші замаху, і про це, що ініціатором підпалу стирт Обертинського є саме Мигул.

Арешт. Мигул признався під час вступного слідства до закидуваних йому злочинів та подав співучасників, яких поліція придержала. Зізнання Іх на поліції на загал підтверджували зізнання Мигула, однак перед слідчим суддею заперечили вони їх як вимушені побоями. Натомість обв. Сокіл на поліції і перед слідчим суддею не признався до ставлених йому закидів.

Під час переведених ревізій знайдено у обвинувачених зброю і деякі закордонні друки.

З огляду на те, прокуратор обвинувачує Ми-

гула, Левицького, Лампіку, Пєпа, Кухту, Пале-ницького, Лахмана і Сокіла в держ. зрадї \$ 58 с. а 4 перших також у злочині підпалу з \$ 166. к. а.

Сьогоднішній розправі проводить с. о. с. Медиский, а як воянти засідають суддя Яго-лаїський і Згурський, акт обвинувачення піддер-жує прок. Ліпш, боронять д-р Ганкевич, д-р Шу-кевич і д-р Старосольський.

Сьогодні переслухувано обвинувачених. Обв. Мигул і Левицький призналися до підпалів, на-томість решта обвинувачених заперечила свою причастність у закидуваних їм провинках, себто їхні зізнання погоджувалися з зізнаннями, зложеними перед слідчим суддею. Завтра переслу-хають останнього обвинуваченого Сокіла і свід-ків. Розправа потребає до кінця тижня.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Семен Ручка Сметанка Кульчицький, емер. секретар Скарбу, почесний член і добродій Т-ва „Шкільна Поміч“ у Самборі, помер 17. вересня ч. р. в Самборі, проживши 82 роки. Похорони відбулися в суботу 19. ч. м. в год. 2.30 попод. В. Й. П.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 13—21 IX. 1931. масло експортне пріма 3— зод., десертне пріма 2-90 зод. 22. IX. 1931. масло експортне пріма 3— зод., десертне пріма 2-90 зод., літру молока 19—20 сот., літру сметани 1-10 зод. копу наць 6-80—7-00 зод.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Нечиний.

Театр Новостей:

Середа, 23. вересня год. 7-30 вчором.
„Вікторія та її гузар“, оперетка Абра-ма.

Четвер, 24. вересня, год. 7-3 вчором
„Вікторія та її гузар“.

Театр Різноманітностей:

Середа, 23. вересня, година 8. веч.
„Коли вернешся?“, комедія Могена.
Четвер, 24. вересня год. 7-30 вчором
„Коли вернешся?“ комедія Могена.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Нарече-ла в дьотері“ (Джанета Медональда).

КІСІНО: Звукова фільма „Сирій дїм“ і додатки.

КОЛЬОСЕМ: Нечиний.

ПЕВ: „Тайний документ“ (Стюарт Вебб), „Летун із Каліфорнії“.

МІРСУСЕНЬКА: „Пат і Патахон як водоцогги“, „Під крилею ширку“.

МІРАЖ: „Граф, цигане!“ і додатки.

ОЯЗА: Звукові фільми „Молоді віран“ та „Винятій з під права“.

ПІЛІАС: Звукова фільма „Цвітка Аль-жир“.

ПАН: Звук. фільма „Анна Хрісті“.

ПАСАЖ: „Чотири пера“, американська комедія та додатки.

ХИМЕРА: „Окоя пристрасті“.

СОНЦЕ: „Хоробрий воля Швей“ (2 серія) та „Люба Розовського“.

СТИЛЕВЕ: „Два серця“, (Льюїс Вол-гайт), „Камб бездінних“.

УПІХА: „В погоні за мільйонами“ (Льюїс Волгайт) Безробітний Чарлі Чаплін.

Програма радіо.

Четвер 24. вересня 1931.

Братислава (278,8) 18-40 Скрипкова музика. Штрабсбург (345,2) 20-30—22-30 Вечір Оффенбаха. Букарешт (394,2) 18-00 Легка румунська музика. 21-00 Югосла-вський вечір. Харків (426) 15-00—20-00 Концерт. Стогномль (435,4) 20-00 Кон-церт радіоорх. Рим (441,3) 17-30—18-15 Концерт. 21-00 Симф. концерт. Лянген-берг (472,4) 20-00 Турецька музика. 21-00 „Штрабенман“, Г. Кеслера. 23-00—24-00 Мистич. джезу. Міляно (500,8) 21-15 „Ме-зе Маріано“ і „Пі ге“, дві опери Джорда-на. Брукселя (506,8) 20-00 „Traviata“, опе-ра Верді. Відень (516,4) 19-30 Джем на двоє форт. 20-00 Концерт філарм. орх. (Монарт, Штраве, Шуберт). 21-40 Транс-мисія з Білгороду. Мінхен (532,9) 21-00 Югославський вечір. Будапешт (550,5) 17-30 Концерт на штри. 18-45 Циганська оркестра. Осльо (1071,4) Концерт буда-пешт. квартету. Калондборг (1153,8) 20-10 Концерт радіоорх. 24-00 Ратуншві дзвони. Москва (1881) 18-15 Концерт.

Пятниця 25. вересня 1931.

Кенігсберг (217,1) 18-55 Музика Шо-пена. 20-00 Ораторія Брамса. Липськ (259,3) 19-30 Танц. рижних народів. Брес-ля (325) 20-00 Концерт філарм. орх. Штрабсбург (345,2) 20-30 Фестиваль Ст. Саенса. Штутгарт (360,1) 18-40 „Чи є ще

нова музика?“, Г. Штробель. Гамбург (372,2) 19-55 „Самсон і Давіда“, опера Ст. Саенса. Букарешт (394,2) 21-00 „Трістан і Ізоальда“, опера Вагнера. Соттєнс (403,8) 20-00—20-15 Засідання Союзу На-родів. Берлін (419) 20-00 Симф. концерт. Харків (426) 15-00, 20-00 Концерт. Сток-гольм (435,4) 17-00 Скрипка й орган. 20-00. Військова музика. 20-55 Шведські пісні. Рим (441,2) 17-30—18-15 Концерт 21-00 „Scugnizza“, оперетка Кости. Ве-ромінстер (459,4) 21-00 Концерт хору й орх. Прага (486,2) 21-00 Концерт дон-ських козаків. Відень (516,4) 19-30 Транс-мисія з опери. 22-20 Джекбенд. Рига (524,5) 19-03—21-30 Симф. конц. Мінхен (532,9) 19-30 Монарт. Будапешт (550,5) 19-30 Циган. музика. 20-30 Година сміху. Ленінград (1000) 15-00 Музика Шуберта і Бетовена. Осльо (1071,4) 20-00 Концерт симф. 22-15 Студентський хор. Калонд-борг (1153,8) 21-10—22-00 Музика Бето-вена. 22-15 Югославська музика. Мос-ква (1481) 19-30 Концерт. 20-30 Відчит.

Львівське радіо.

Четвер 24. вересня 1931.

Львів (380,7) 11-58 Астр. час. 12-10, 15-10, 16-00, 17-10, 19-30 Музика з грам-плат. 13-10, 14-50 Комунікати. 15-25 Огляд жіночих часописів. 15-45 Летувський ку-ток. 16-50 „Роли комах у торгівлі земле-плодами“, відчит. 17-35 „З життя наших овочів“, проф. Руперт. 18-00 Камераль-ний концерт. 19-00 Вечірка. 19-20 В спра-ві годівлі коней. 19-25, 19-40 Комунікати. 19-45 „Югославія — країна сонця“, фея. 20-00 Транс. з Білгороду. Югославсь-кий концерт. 22-00 „Утрени“ Лазаре-вича. 22-30—22-45 Комунікати 22-50—24-00 Легка і танкова музика з Варшави.

Пятниця 25. вересня 1931.

Львів (380,7) 11-58 Астр. час. 12-10, 15-10, 15-55, 16-45, 19-35 Музика з грам-плат. 13-10, 14-50 Комунікати. 15-25 „Пі-яність і пияцтво у Шекспіра“, д-р Ко-пичинський. 15-45 Львівський коротко-хвилинний куток. 16-30 „Вані музика на психіку дитини“, д-р Лєсса. 16-50 Літе-рат. гуртка по французьки. 17-10 Анд-ція для хорів. 17-35 Тр.—з Вар. Відчит. 18-00 Легка музика. 19-00 Вечірка. 19-20 „За Ниман“, м-р Боркенич. 19-40 Почто-ва скринька. 20-00 Радіоний денник. 20-10 Спортовий комун. 20-15 Симф. концерт (Вебер, Бетовен). 22-30—22-40 Комуніка-ти 22-45—24-00 Танкова музика з „Брі-столь“ у Львові.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

— Український Наддніпрянський Те-атр Дир. М. Карабінєвича.

ЩУЦІМ:

23/IX „Гриць“.
24/IX „Він“.
25/IX „Маруся Богуславка“.
26/IX „Запорожець“.
27/IX „Аза“.

СТОПНІЦА:

28/IX „Аза“.
29/IX „Гриць“.
Театр у скорім часі обіде Галичину і Волинь з найновішим репертуаром: „Сорочинський Ярмарок“, „Бар-Кохба“ і „Лєлія“.

Вислови найширшої вдячності і по-дяки зволить прийняти ВП. І. д-р Ст. Федак і ВП. П. С. Трачева у Львові та ВП. П. Міляники і Веселі в Дрогобичі та Громадяни —ни Тустанович за опіку і поміч в час мого перебування в тюр-мах Львів-Дрогобич Спаси Біг Вам. — Роман Качмарський, бувш. політичний в'язень.

Прив. коед. гімназія ім. І. Франка в Дрогобичі. Богослуження з нагоди початку шкільного року відбудеться дня 23. вересня в 9. год. У четвер 24. верес-ня правільна наука. — Вписи тривати-муть до кінця вересня. — Управа. 524 1—3

Повітовий Народний Зїзд в Турці. В середу 14. жовтня 1931, в год. 12. від-будеться в залі філь. „Просвіти“ в Турці Повітовий Народний Зїзд з денним по-рядком: 1) Відкриття Зїзду. 2) Справо-здання з діяльності П. Н. К. за час від 23/VII 1930 до 1/X 1931. 3) Звіт посла Д. Великановича. 4) Вибір голови і 10 членів П. Н. К., як також П. Н. Ради. 5) Дискусія над звітами, ухвалення резолюцій і закриття Зїзду. — За Повіто-вий Народний Комітет в Турці: о. І. Тим-чук, заст. голови; І. Лутчак, секретар.

Ювілейне свято Філії „Просвіти“ в Підгайцях. Видія Філії Товариства „Просвіта“, в Підгайцях повідомляє, що в неділю 27. вересня 1931 р. буде від-святковане Ювілейне Свято 40-літнього існування Товариства з такою програ-мою: 1. частина. 1) Год. 9. ранком в міс-цевій парохіяльній церкві Архирейська Служба Божа. 2) Процесійний похід на міський цвинтар на гроби Добродія „Просвіти“ бл. п. о. Станіслава Ново-седи, Теоді і Дмитра Маркушів. 3) Па-нахида і проповідь. II. частина. Святочна Академія під голим небом на Старій Місті з таким порядком: 1) Відкриття свята. 2) Привіти 3) Виступи читаль-них хорів. 4) Промова Голови Товари-ства „Просвіта“ у Львові. 5) Виступи читальних оркестр. 6) Закінчення свята.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ГОДИННИКИ тільки найдешевших фа-брик, прецизійні, продає за готівку і на рати від десятих літ з найліпшої сторони знана фірма Іван Зельтен-райх, Львів, пл. Маріївська ч. 5. 130

КАНДИДАТ АДВОКАТУРИ в судо-вою і бюровою практикою шукає місця в адвоката від І. Х. ч. р. Адміні-страція „Діла“ під „Провінція“. 512 3-3

УЧИТЕЛЬКА з 2-літньою практикою, павна, пошукує цілорічної лекції на провінції з обсягу 7-класової нар. школи. — Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Учителька 25“. 520 2—3

КУРСИ ТОРГОВЕЛЬНІ Я ГІРЦІ-СПРУНГА, Львівська 34. ВПИСИ на новий 5-ти місячний торговельний курс для старших і одворічний для мо-лоді відбуваються щоденно від 10—12 і 4—6. Стенографія. Писання на маши-нах. 532 1—2

РУТИНОВАНИЙ компітент з трьох літньою адвокатською практикою шукає місця в адвоката від 1. або 15. листопада. — Зголошення до Адміні-страції „Діла“ під „Солідний“. 526 1—2

ЛЕКЦІЇ ФРАНЦ. Й АНГЛ. МОВИ, збірні й поодинокі, починає 1. жов-тня диньом. учителька. — Зголошення: „Імарага“, Костюшка 5. 529 1—3

ІНСТРУКТОРА вправного, солідного, старшого до ученика з І. класу класичної гімназії пошукує адв. д-р Биз, Количинці. — Неузгоджені оферти без відповіді. 527 1—3

ПОШУКУЮ в середмістю 2 кімнати або кімнату з передпокою або кі-мнату зі спальним передпокоюм від го-сподаря або як сублаторатор. — Зголо-шення до Адмін. під „Молодий 999“. 530 1—2

ФАБРИКА ЕЛЕКТРИЧНИХ ЛЯМП і металевих виробів „GALWANJA“, Жулівського 11 а. — Тел. 20-51 — Ціни фабричні. 30 31—2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Меблі рижного рода, можна най-корисніше купити у від-омій фірмі „Doroteum“, Льва Сапін 34 Тел. 15—01. Догідні умови. 2361 65—2

Кооператива Інжинірських Робіт К. І. Р.

кооператива праці з відповідальністю уділами у Львові, вул. Потоцького ч. 47, І. п. ч. тел. 34-72, гуртує інжинірів спеціалістів, виконує у власному заводі інжинірські роботи, нові і реконструк-ції, доставляє будівельні матеріали і ма-шини урядження, дає поради в ін-жинірських справах антовно й устно. 401 3—7

ЛІЖКА металеві
ВІЗКИ діточі
поручає дешево
фабричний склад

М. Волковискі

Львів, Коперника 5. Тел. 95—97.
Великий вибір догідні умовинь

Присилайте передплату!